

ISMERJÜK MEG VÁRGESZTES ÚJ LAKÓIT

Kovács-Szabó család

Kovács Norbertet, kedves becenevén Kokót, már sokan ismerik Várgesztesen. Korábban Tatabányán élt szüleivel. Édesapja ács, mindössze hatvan év adatott meg számára. Édesanyja bolti eladóként ment nyugdíjba. Fiuk több sportot kipróbált: atlétika, súlyemelés, vízilabda. 17 évesen az ifjúsági vízilabda válogatott keret tagja. A szobafestő és mázoló szakmunkás bizonyítvány megszerzése után belevetette magát a munkába, sportra már nem jutott ideje. Ekkor jelent meg további élete nélkülözhetetlen szereplője, Szabó Kinga, aki később két fiúval ajándékozta meg. Kinga szintén tatabányai. Édesapja technikus, édesanyja érettségizett, mindketten anyaggyártóként dolgoztak a bányavállalatnál. Leányuk atletizált a középiskolában, majd főiskolai közgazdász oklevelet szerzett. Jelenleg a Kormányhivatal alkalmazottja. Kezdetben panelházban laktak, de családi házra vágyódtak. Beleszerettek Várgesztesbe, ez a hely lett az új hazájuk a Vadászdomb utcában. A 12 éves Marcell nagyon szeret olvasni, a német mellett angolt is tanul, régész szeretne lenni. Nagyon jó gerelyhajító is lehetne, de a sport nem vonzza, a tanulás annál inkább. Amikor a szülei futballmérkőzésre kísérik a foci szerelmét, a 6 éves Leventét, akkor Ő egyedül otthon marad és ta-

nul. Levente büszkén mutatatta, hogy már kétszer szerepelt az újságban a fényképe. Nagyon jól sikerült a beilleszkedés a faluba. Norbi szenvedélyes pecász, a Horgász Egyesület vezetőségének tagja, de szerepet vállalt a sportkör vezetésében is. Bekapcsolódott a Hagyományörző Klub munkájába, a legutóbbi disznóvágáson már Ő keverte a kolbász töltelékét. Kinga az, akit többet foglalkozik a gyerekekkel, hogy

Norbinak több ideje legyen a sokoldalú szerepvállaláshoz. Azért a sportról sem feledkezik meg: aerobik és Nordik Wolking a kedvenc szabadidős elfoglaltsága, emellett még olvasni is nagyon szeret. Az egész család nagyon elégedett: a szülők a gyerekekkel, a gyerekek a szülőkkel. Ők már Várgesztesiek, és azok is maradnak. A házuk befejezése hiányzik még a teljes boldogsághoz. -TJ-

Kidöntötték a májfát

Szép számban gyülekeztek az érdeklődők a várgesztesi Faluház környékén, arra várva, hogy az önkéntesek Almási István főszervező irányításával kidöntsék a májfát. Mint már évek óta, a Várgesztesi Vagányok zenekar adta meg az esemény alaphangulatát, majd a biztonsági intézkedések és a művellet részleteinek megbeszélését követően az akció résztvevői nekiveselkedtek, s szinte pillanatok alatt földre került a jó tízméteres fenyő.

Ezzel azonban még nem ért véget a pünkösdi rendezvény, hiszen a továbbiakban a német nemzetiségi táncsoport fiataljai az alkalomhoz illő táncokkal szórakoztatták a falu lakóit, s a program megtekintésére érkező turistákat.

GESZTESI KRÓNIKA • Közéleti és információs havilap • Lapalapító és kiadó: Várgesztes Község Önkormányzata, 2824 Várgesztes, Arany J. u. 47. • Felelős kiadó: Menoni Gabriella polgármester • Főszerkesztő: Salamon Gyöngyi, e-mail: salamony@t-email.hu • 20/9611-833 • Hirdetésfelvétel: 20/9611-833 • Lapzárta: minden hónap 8. napja. Megjelenik havonta 230 példányban. • Készül: Sollers nyomda - Tata, felelős vezető Belec Zsolt - 12/124/2011. A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy az olvasói leveleket, reflexiókat rövidített formában, szerkesztve közölje. Ezek az írások nem minden esetben tükrözik a szerkesztőség véleményét. A meg nem rendelt anyagok és hirdetések tartalmáért a szerkesztőség felelősséget nem vállal. Anyagokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. ISSN: 2062-5472

2013. JÚNIUS

VÁRGESZTES KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK KÖZÉLETI ÉS INFORMÁCIÓS HAVILAPJA

Családi majális

Egyöntetű véleménye volt a résztvevőknek, hogy a Csengőnap és a Lovagi Játékok mellett a Várgesztesi Majális a Vértessen megbúvó kis falu harmadik legnagyobb közösségi eseménye, amit bizonyított az is, hogy a helyiek mellett a környező településekről, sőt, még Budapestről is érkezett csapat a fő programra, a főzőversenyre. Szombaton korareggel – immár hatodik alkalommal – ültek kocsira a Várgesztesi Vagányok zenekar tagjai, hogy zeneszóval ébresszék a település lakóit, s figyelmeztessen mindenkit: ez a nap a családi programoké, a baráti társaságok ismerkedéséé. Tizenhat csapat állította fel kondérijait, bográcsait a faluház előtti téren, melyekben Palócgulyás, szarvaspörkölt, lecsós csirke, tárkonyos birkaragu, aratógulyás, kanászpörkölt, csülkös babos káposzta

rottyogott, hogy csak néhányat említsünk az ínycsiklandó étek közül. Almási István, a képviselő-testület tagja elégedetten állapította meg, hogy évről évre mind színvonalasabb, bonyolultabb, összetettebb étellel versengenek a csapatok. A lokálpatrióta egyébként régóta szervezi Várgesztesen a különböző közéleti, társadalmi eseményeket, s hat évvel ezelőtt, 2008-ban találta ki, hogy az addig elsősorban német nemzetiségi programok mellett legyen egy olyan is, amikor a családok, baráti társaságok ülnek le egy asztalhoz, főznek egy ízletes ételt, beszélgetnek, miközben a gyerekek szórakoztatásáról is gondoskodnak. Az indulók között rendre szinte minden helyi civil szervezet képviselteti magát, így ott voltak a nemzetiségi táncsoport, a sportegyesület és a hagyományörzők képviselői is, hogy ez alkalommal a gasztronómiában mérassék meg magukat. A délután folyamán jó másfél százan fordultak meg – sokan csak nézőként – az esemény helyszínén, s a jó hangulatú forgatagban egymást is megvendégelték a társaságok, miközben ugyancsak nehéz dolga volt a Járfás József, a Szent Domonkos étterem séfje által vezetett zsűrinek, hiszen valóban színvonalas étek közül

kellett eldönteni, melyik érdemi ki azt a vándorszerleget, amit idén ötödik alkalommal ítétek oda. A sok finomságot felvonultató fogások közül az ítések tetszését végül a Levin fantázia nevű csapat kanászpörköltje nyerte el legjobban, így egy évig náluk díszlehet a vándorszerleg. A második helyet Guszti és csapata marhalábszár-pörköltje szerezte meg, a képzeletbeli dobogó harmadik fokára pedig a Hagyományörzők léphettek fel, köszönhetően kiváló csülkös babos káposztájuknak. A zsűri különdíjait szombaton a Soványok aratógulyása, és Éva konyhája székelykáposztája érdemelte ki.

Igen szűkösen tervezhet a nemzetiségi önkormányzat

Pillmann József elnök számításai szerint legalább egymillió forintos veszteség érte tavaly a Német Nemzetiségi Önkormányzat Várgesztest, ezért az idei évben alig több mint 500 ezer forintból gazdálkodhatnak, ami azt jelenti, hogy igen szorosan kell húzniuk azt a bizonyos nadrágszíjat – hangzott el a közmeghallgatáson.

Az elnöki tájékoztatóból kiderült, hogy tavaly a nemzetiségi önkormányzat nem részesült feladatalapú támogatásban, miután az akkori jegyző, Orlovits Tímea nem továbbította üléseik jegyzőkönyveit a támogatási összeget meghatározó Emberi Erőforrások Minisztériumához, s azokat később hiába pótolták, addigra kiürült a tárcánál a rendelkezésre álló keretösszeg. Pedig tavaly összességében a kötelezően előírt négy ülés helyett nyolcat tartottak és félszáz határozatot hoztak, s ezek alapján „taksálja” egymillióra az elmaradt feladatalapú támogatás összegét Pillmann József.

Mindezek mellett az eltelt esztendőben is számos program kötődött a nemzetiségi önkormányzathoz, a sort hagyományosan az 1945. január 6-án elhurcolt várgesztesi férfiak tiszteletére rendezett megemlékezés nyitotta, majd részvétel a megyei svábbbálon, s az elnök kiemelte a virágvasárnapi passió éneklésében való közreműködésüket, mivel – mint mondta – a templom az egyik hely, ahol a német nyelvű régi énekekkel a hagyományápolás megvalósítható. Ezen értékek megőrzésében játszott nagy szerepéért köszönetét fejezte ki Schweininger Károlynénak.

A nemzetiségi önkormányzat által szervezett borverseny is egyre nagyobb népszerűségnek örvend, tavaly 19. idén pedig már 33 minta érkezett a nemes versengésre, amelyen a megyében egyedülálló módon nevezési díj nélkül vehetnek részt a gazdák.

Az elnöki beszámoló a rendezvények tekintetében is tartalmazott negatívumokat. Elhangzott, hogy augusztus 20-ára évek

óta szerveznek német nemzetiségi találkozókat tánc- és énekkarokkal, hogy szereplési lehetőséget biztosítsanak a helyi csoportoknak, azok azonban általában az utolsó pillanatban lemondják a fellépést. Úgy tűnik, a búcsúbál népszerűsége sem éri el a remélt szintet, bár a belépő csekély összegű, ez sem vonzza különösen a gesztesieket – fogalmazott. Az elnök azt is felvetette: írásban kellene rögzíteni, hogy a „nagy” önkormányzattól kapott támogatás ellentételezéseként milyen kötelezettségeket kell vállalni a helyi zenekarnak, hiszen a búcsúbálon való muzsikálásukért honoráriumot kértek, pedig – hangsúlyozta – a nemzetiségi önkormányzat rendezvényét a faluért, az itt élő emberek szórakoztatására szervezik, ráadásul amikor a zenekar mikrofont vásárolt, 30 ezer forintos támogatást nyújtottak számukra. A tavalyi, igen színvonalas Adventi kulturális találkozó sikerén felbuzdulva nagyon valószínű, hogy idén is rendeznek hasonló koncertet, s decemberben természetesen ismét számíthatnak a Christkindl-re készülő gyerekek a próbákban az önkormányzat által vásárolt üdítőitalokra.

A 2011-es népszámláláskor 198-an vallották magukat németnek Várgesztesen, ami bizonyítja, hogy a község még mindig német falu, s örömteli, hogy egyre többen vállalják fel származásukat – emelte ki az elnök.

A pénzügyi beszámolóból kiderült, hogy a kiadások legjelentősebb tételét, 200 ezer forintot a templomajtó felújításához nyújtott támogatásuk jelentette, s majdnem ugyanennyit, 191 ezer forintot költöttek az augusztus 20-ai programra, 113 ezret pedig az Adventi találkozóra. A terveik között szerepelt a falu előtti kereszt felújítása, festése is, erre várhatóan idén kerül sor.

A rendkívül feszes költségvetés ellenére a nemzetiségi önkormányzat ebben az esztendőben is szeretné megtartani azon programjait, melyekkel már hagyományt teremtett Várgesztesen, s péntek este arról is döntöttek, hogy az iskola és óvoda megkeresése alapján a két intézmény diákjainak kirándulásait jelképes összeggel, 10-10 ezer forinttal tudják támogatni.

deszkák egykori sztárjai elfeledve, megkeseredve élik mindennapjaikat. Rájuk már senki sem kíváncsi, nincs rivaldafény, csak a szürke hétköznapok, az intrikák, s az ebből fakadó apró „alakítások”, szerepjátékok.

Az egykor szebb időket megélt hölgyek nem egyszer ellenségeskedő, még mindig rivalizáló élete tölti meg tartalommal az otthont, s a darabot – keserű felhangokkal.

És bár a darab vígjáték, nem sok ok adódik a nevetésre, vidámságra. Annál inkább a saját sorsunkon való elmélkedésre: vajon mi kellő méltósággal, emberséggel és humorral fogjuk megélni saját forgószínpadunkat?

S ha csak ez a kérdés felmerült a nézőben, már megérte jegyet váltani az Orfeusz Társulat várgesztesi előadására.

Forgószínpad

Egy angliai színészotthon életébe leshettünk be, az ott élők mindennapjaiba csöppentünk Várgesztesen, ahol Noel Coward: Forgószínpad című darabját adta elő a tatabányai Orfeusz Társulat.

A történet akár Magyarországon is játszódhatott volna, hiszen olyan kérdéseket feszegetett többek között, hogy mit ér az ember, ha megöregszik? Mit ér a hajdani dicsőség és hírnév, ha elszállnak felettünk az évek?

A Forgószínpad otthon idős színésznői, a világot jelentő

Öregdiákok ünnepe

Hálattal szívvel köszönjük nektek az életet, amit tőletek kaptunk – szölk a köszönet szavai szombat délután a várgesztesi Faluházban a Szép Korú Öregdiákok Ünnepe, az önkormányzat, a Hagyományörző Klub és az általános iskola közös rendezvényén.

A programon azokat köszöntötték, akik 1930 és 1943 között Weisz Szilveszter és Molnár János iskolájában tanultak, s még ma is köztünk élnek. A korabeli tablóképek alapján a szervezők negyvenkét egykori diákot invitáltak az ünnepre, s közülük huszonnégy 77 és 88 év közötti szép korú tapsolt meghatott és múltidéző mosollyal az óvodások, iskolások, gyermek és felnőtt táncosok, valamint a Várgesztesi Vagányok zenekar köszöntő műsorának. Mint Tar József főszervezőtől megtudtuk, nem kis előkészítéssel járt a program, hiszen a 70-80 esztendővel ezelőtt, az összevont osztályokról készített képeken a tehetősebb családokban nevelkedő tanulók láthatók, nagyjából 20-22-en, a többiek fel kellett kutatniuk. Így emelkedett a

meghívottak létszáma 42-re, akik közül 32-en még ma is a faluban élnek. A képeket keretbe foglaló két tölgyfalomb jelezte: a nagy generáció a bányászat előtti időszakban az erdőből, a mindennapi betevőért keservesen megdolgozva élt.

Ahogy Menoni Gabriella polgármester köszöntőjében is elhangzott, ők azok, akik mindkét világháború borzalmaikat megtapasztalták. Már az elsőkben sok nagyapa és apa veszett oda, vagy nyomorodott meg. A vérzivartart követő békeidőben nagyon szorgalmas munka kellett a boldoguláshoz. A családok valamennyi tagja keményen dolgozott. Az általános iskola hat osztályának elvégzése után csak nagyon keveseknek volt lehetőségük továbbtanulni. Maradt az erdei munka, a napszám és a bérelt földeken való gazdálkodás, az allan-

dó küzdelem a család fenntartásához leg- szükségesebb javak előteremtéséért. A második világháború még nagyobb borzalmakat hozott. Az emlékoszlop megtelt a háborúban elesettek és a málenkij robotban elpusztultak neveivel. Sok gyerek félárva lett, vagy mindkét szüleit elvesztette. Volt, akit ölben hoztak haza, aki rokkantan ugyan, de túlélte a borzalmakat – fogalmazott a polgármester, aki valamennyi várgesztesi nevében tiszteletét és elismerését fejezte ki a nagy generáció számára, melynek tagjai felépítettek egy új falut, gyerekeiket szakmunkásnak, pedagógusnak, orvosnak, mérnöknek, közgazdásznak tanították, most pedig, a szép kort elérve büszkén gyönyörködhetnek az elért eredményekben.

Fagyú és légvár

Egész napos vidámság és játék várta az óvoda és az iskola lakóit a gyermeknap alkalmából. Délelőtt fagyilaltot kaptak a kicsik, de az igazi meglepetés az udvaron fogadta őket, ahol egy légvár várta az ugrálni vágyókat, a képviselő-testület egyik tagjának felajánlásaként.

A gyereknapot szinte mindenki ismeri, és nagyon sokan meg is tartják ezt a gyerekeknek szentelt májusi napot. Magyarországon már 1931-ben is voltak ilyen irá-

nyú rendezvények, ekkor még egy egész hét szólt a gyermekekről. Az első gyermeknapot 1950-ben tartották a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség határozata alapján. A női szervezet célja a háború sújtotta országok gyermekeinek megsegítése volt.

Összességében talán elmondható, hogy nincs a gyermeknapnál színesebb és különlegesebb ünnep a világon. Bárhol is legyünk, bármilyen nyelvet is beszéljünk mindannyiunk számára fontos kincs a gyermek.

Míg a május 1-jei horgászversenyen Schäffer Márton mellé sem szegődött a horgászversenycse, addig rá pár napra a kegyeibe fogadta. A várgesztesi horgász hajnali 6-kor érkezett a tóhoz, s bő fél óra múltán már egy 67 centis, 4,5 kilós harcsával dicsekedhetett.

Bár a ragadozó mérete elmarad a horgász egyesület alapító tagja által tavaly ősszel kifogott, 16,5 kilós példány súlyától, nem mindennapi körülmények között akadt a horgára. A hajnali órán ugyanis arra lett figyelmes, hogy valakinek az előző estéről bennmaradt a szerelése, s a kapásjelző azt mutatta, hogy éjjel hal kaphatott rá.

Schäffer Márton tehát azonnal nekiveselkedett, s addig próbálkozott, míg egy harmas horoggal sikerült megakasztania a szerelést, s kifognia a halat, amely elsajén egyenesen a horgászverseny második helyére repítette volna.